

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

SKÅNSK GÅRD. — AMATÖRFOTO. G. HYLÉN-CAVALLIUS, ALNARP.

16:DE ÅRG.

DEN 22 AUGUSTI 1915.

N:o 47.

B. W. Sjöberg

Ännu vid sekelskiftet stod den svenska handeln och industrien i stort sedt oorganiserad. Visserligen fanns för hela landet Sveriges allmänna handelsförening, som bildats redan 1884 och räknade ett mycket stort antal medlemmar, liksom ock handels- och sjöfartsnämnder (från 1867) och köpmansföreningar existerade i en del städer. Men dessa korporationer arbetade i allmänhet lamt och saknade i hvarje fall auktoritativ kraft. Först då köpmansföreningarna, med början i Stockholm 1902, började skaffa sig en fastare organisation som handelskamrar, blefvo de i stånd att på ett mera verksamt sätt tillvarata de kommersiella och industriella intressena dels genom egna initiativ och framställningar till regeringen eller särskilda myndigheter, dels genom granskning af förslag till nya lagar och författningar, tulltaxor o. d. Här förefanns uppenbarligen ett länge känt behof, ty på den första handelskammaren i Stockholm följde hastigt den ena efter den andra i landsorten: i Göteborg, i Malmö för hela Skåne, i Borås för S. Älfsborgs län, i Jönköping för Småland och Bekinge, i Gäfle för Gäfleborgs län, Uppland och Dalarna, i Örebro för Örebro län och i Luleå för Norrbotten. Äfven på utländsk botten kommo efter engelskt mönster ett par svenska handelskamrar till stånd: i London och New York. Sedan 1908 samarbeta de svenska handelskamrarne också genom årliga handelskamarmöten.

Af de svenska handelskamrarne äro de i Stockholm, Göteborg och Malmö de mest betydande. I den sistnämnda intog konsul C. J. F. Ljunggren i Kristianstad länge en ledande ställning, men vid hans afgång övergick ordförandeskapet till en man i själfva den skånska hufvudstaden, v. häradshöfding Ernst Wehtje.

Ernst Fredrik Wehtje är född i Svalöf den 11 januari 1863, son till landtbrukaren Ernst Ludvig Wehtje därstädes och hans maka Julie Dorotheé Block. Efter att 1880 ha aflagt mogenhetsexamen vid Lunds katedralskola bestämde han sig för den juridiska banan. Han stannade kvar vid fäderneprovinsens universitet, aflade juridisk-filosofisk examen 1882 och juris utriusque kandidatexamen 1887. Äfven sin tingstjänstgöring fullgjorde han i Skåne, först i Oxie och Skytts, sedan i Vemmenhögs, Ljunits och Herrestads häraders domsaga, hvarpå han år 1889 af skånska hofrätten utrustades med vicehäradshöfdingetitel. Han hade emellertid vunnit landet söder om landsvägen kärt och i stället för att nu bege sig på hofrättstjänstgöring, stannade han i Malmö, där han redan börjat vara verksam i länsstyrelsen som e. o. kanslist och länsnotarie. Det dröjde icke länge, förr än man här lärde sig uppskatta hans arbetsförmåga, sunda omdöme och goda hufvud och 1892 blef han ordinarie länsnotarie för att sex år senare söka och vinna befordran till den indräktiga kronofogdebefattningen i Oxie och Skytts häraders fögderi.

För de flesta personer skulle man väl kunnat förutspå, att karriären därmed varit afslutad. För Wehtje var den endast en anhalt, kanske i någon ringa mån också ett språngbräde. I allt större utsträckning togs han i anspråk för de enskilda afärsföretagen i den skånska metropolen. Redan 1891 hade han blifvit sekreterare hos Malmö stadsfullmäktige och därigenom osökt kommit i beröring med och gjort sig uppskattad af stadens ledande män. Sedan 1894 bestridde han ombudsmannabefattningen i Skånska inteckningsaktiebo-

laget i Malmö. Från dessa båda utgångspunkter togs han i anspråk för den ena afärsuppgiften efter den andra, ända tills arbetsbördan 1903 gjorde det nödvändigt för honom att söka entledigande från kronofogdebefattningen.

Sedan dess är han officiellt endast "vice häradshöfdingen" Wehtje. Men på hans axlar hvilat ett ansvar vida större än de flesta ämbetsmäns. I synnerhet hans övertagande vid R. F. Bergs död af posten som verkställande direktör i några af de största skånska kalkstens- och cementföretagen har gjort honom till en central personlighet i Skånes industriella lif. Det kan ju ha sitt intresse att se en uppräknig af de företag, hvari han är styrelseledamot; få om ens någon icke-bankman lär i det hänseendet kunna tälla med honom. De äro aktiebolagen C. J. Hommerberg & Son och Förenade Kalkbrotten, Malmö; A.-B. Gotlands kalkverk, Stockholm; A.-B. Ifö Chamotte- och Kaolinverk, Bromölla; A.-B. Limau Manis Kautschukplantage, Malmö; A.-B. Malmö snickerifabrik, Limhamn; A.-B. Skånska cementgjuteriet, Malmö; Fastighets-a.-b. Triangeln o. Granen, Malmö; Ifö Cementfabriks-a.-b., Bromölla; Limhamns hamn-a.-b., Limhamn; Limhamns rederi-a.-b., Limhamn; Malmö—Limhamns järnvägsaktiebolag, Malmö; Malmö nya ångköksaktiebolag, Malmö; Nordiska syrgasverken, a.-b., Stockholm, Skånska cementaktiebolaget, Malmö; Svenska Tegelförsäljningsaktiebolaget, Malmö; Svenska bindgarnsfabrikens aktiebol., Lund; Svenska Gummifabriks-a.-b., Gislaved samt slutligen Sydsvenska gjuteriaktiebol., Limhamn.

Som industriman har Wehtje varit synnerligen verksam för avägbringande af de i cement-, kalk- och tegelbranscherna mer än annorstädes nödvändiga försäljningsorganisationerna. Men därjämte är han en framstående representant för sträfvandena efter den industriella organisationstyp, som inom den nationalekonomiska vetenskapen plägar benämnas integration och hvars utmärkande drag är, att en tillverkning från naturmaterialet genom olika förädlingsstadier ledes fram till slutlig konsumtionsduglighet i så vidt möjligt ett och samma företags hand. Framför allt Skånska cementaktiebolaget bedrifver, genom af detsamma beroende dotterbolag, förutom cementfabrikationen i mycket stor utsträckning jämväl annan förädlingsrörelse. De företag, i hvilka Wehtje intager ledarens ställning, omfatta sålunda så godt som alla branscher af byggnadsämnesindustrien, i det de i stor skala leverera kalk, kalksandsten, tegel. Dessutom bedrifva de jordbrukskalk- och cementvarutillverkning, idka byggnadsverksamhet och bestämma öfver ett flertal transportföretag. På visst sätt kan ur denna synpunkt sägas att Wehtje är Skånes eller åtminstone Malmö—Limhamns förnämste byggherre, äfven i mera bokstaflig mening.

Att Wehtje varit en byggherre för det industriella lifvet därnere, är i hvarje fall säkert. Och det väckte ingen uppmärksamhet, utan föreföll i stället som en helt naturlig sak, att han och ingen annan kallades till ordförande i Skånes handels-, industri- och sjöfartskammare, när posten nu en gång skulle nybesättas. Att han var rätte mannen, därom kunde ingen tyekan hysas.

Sedan år 1890 är Wehtje i äktenskap förenad med Gerda Maria Ahnfelt, dotter till förste landtmätaren Jonas Ahnfelt och hans maka Cecilia Persson.

SVERIGES STADSKAMERALA FÖRENING.

Klick: Kom. A.-B. Bengt Sjöberg. Svart-1470
GRUPPBILD FRÅN ÅRSMÖTET I ÖREBRO DEN 7 AUG.
I midten ordf. stadskamrer N. L. Johnson, Örebro. Text å sid. 749.

SVARTBRÖDRAKLOSTRET I LUND UNDER RESTAURERING. Amatörfoto. E. W. Lundgren, Lund. Text å sid. 752.

Amatörfoto F. Falk, Eksjö. Klick: Bengt Sjöberg
JÖNKÖPINGS LÄNS LANDSTINGS NYA SANATORIUM VID
EKSJÖ. Text å sid. 749.

SKORSTENSFEJAREMÄSTARNES KONGRESS I STOCKHOLM. Mottagningslunchen å Gillet för inbjudna mästare från Sverige, Norge, Danmark och Tyskland. Foto. Sjöholm, Sthlm. Text å sid. 749.

KONUNGEN PÅ INSPEKTION. — DROTTNINGENS FÖDELSEDAG.

Drottning Viktoria blef på sin födelsedag den 7 aug., hvilken firades på Solliden Öland, föremål för den varmaste hyllning från öbefolkningens sida. Vid middagstiden anlände konungen och drottningen åtföljda af kronprinsparet till Borgholm för att gå ombord å den där förtöjda "Drott". Vid ankomsten till kajen, där skyttar från olika föreningar parade, hälsades de kungliga entusiastiskt af de stora folkskåror som mött fram. Efter ett af stadsfullmäktiges ordf. dr. Willner utbrakt leife för konungaparet höll dr. Reuterskiöld ett högstämmt lyckönskningstal till drottningen. Ombord å "Drott" framförde dess chef till drottningen officerarnes och manskapets lyckönskningar hvarefter uppvaktningar äro rum af ett flertal deputationer, däribland från Borgholms stadsfullmäktige, Röda korsets lokalstyrelse, Kulturminnesföreningen, kyrko- och skolråd m. fl. Efter uppvaktningens slut återvände de kungliga till Solliden.

Med anledning af sin födelsedag lät drottningen tillsända

Foto Ridelius, Visby.

Anatüfotografier.

KONUNGEN I EN SKYTTFRAF UNDER INSPEKTION AF LANDSTORMEN. Främst synes konungen; därefter öfverste Bouveng, krigsministern och general Uggla.

Vidst. bild: DROTTNINGENS FÖDELSEDAG HÖGTIDLIGHÄLLEN AF DEN INTERNERADE ALBATROSSBESÄTTNINGEN I ROMA

Foto Larsson, Växiö. Bilden till vänster framställer FrÖKEN SOPHIE LINDENCRONA, VEXIÖ, 95 ÅR DEN 5 AUGUSTI.

95-årsdag. Den vördnadsvärda gamla, som genom betydande donationer för allmännyttiga ändamål samt genom storartad välgörenhet i det tysta i rikaste mått spridit välsignelser omkring sig, rönt på 95-årsdagen talrika prof på vörnad och tacksamhet.

de i Roma internerade tyskarne från "Albatross" äfvensom deras svenska vaktmanskap en mängd af mottagarne högt skattade gåvor.

Fröken Elsa Sandblad den unga svenska gymnastikdirektören, som, oskyldigt misstänkt för spioneri, den 8 maj arresterades i Warschau och sedan hållits häktad i olika ryska fängelser har i dagarne återvänt till Sverige och befinner sig nu i sitt föräldrahem, kyrkoherdebostället i Söndrum, Halland. Fröken Sandblads frigifvande utverkades af svenske ministern i Petersburg general Brändström.

Bilden till venster framställer Växiö stads säkerligen äldsta innevärdare, fröken *Sophie Lindencrona*, på hennes den 5 aug. inträffade

Foto Larsson, Växiö.

Bilden till höger framställer FrÖKEN ELSA SANDBLAD, den i Ryssland fängslade och i dagarne frigifna svenska gymnastikdirektören.

DE NORDISKA SKYTTETÄFLINGARNA I KRISTIANIA.

1. DE SVENSKA OCH NORSKA SKYTARNE MARSCHERA UNDER FANOR OCH MUSIK TILL TÄFLINGARNA.

skarnes 5480 poäng. Bäste man var den kände långskytten Valdemar Jernström från Stockholm som med sina 235 poäng eröfrade kung Haakons stora pokal. I påföljande dags stora täfling, mästarskapskiutningen, deltog de tio bästa skyttarne från de tre olika lagen i representantskiutningen, uppdelade i tio tremannagrupper med en skytt från hvardera landet. Afståndet var som förut 400 m. och skyttarne sköto 30 skott

2. KONUNG HAAKON ANKOMMER TILL TÄFLINGSPLATSEN.

De nordiska skyttetäflingarne i Kristiania togo sin början den 7 auz. med representantskiutning mellan de täflande lagen från de tre skandinaviska hufvudstäderna. Stockholms skytteförbund, Kristiania skyttesamlag och Köpenhamns skytteförbund. Hvarje lag bestod af 30 man, som aflösade 25 skott mot 10-ringad tafla. Afståndet var 400 m. och skyttarne använde sina resp. länders armégevär. Svenskarna, hvilkas skjutning af norska idrottstidningar betecknas som "alldeles ypperlig", hemförde i denna täflan på ett öfverlägset sätt segern. Deras samlade poängsumma var 5591 af 6250 möjliga mot danskarnes 5204 och nor-

3. ÖGONBLICKSBILD FRÅN HASTIGHETSSKJUTINGEN.

1. SVENSKEN V. JERNSTRÖM, ERÖFRARE AF KONUNG HAAKONS PRIS.

2. MÄSTERSKYTTEN, DANSKEN M. BEKGAARD.

tio med hvardera landets armégevär. Under denna täfling svek lyckan de svenske och mästerskapet eröfrades af dansken Bækgaard med 276 poäng. Som förste svensk besatte herr L. Lagerlöf, sjätte platsen I fråga om de olika gevärstyperna gaf det svenska armégeväret de flesta poängen, ett eklatant bevis

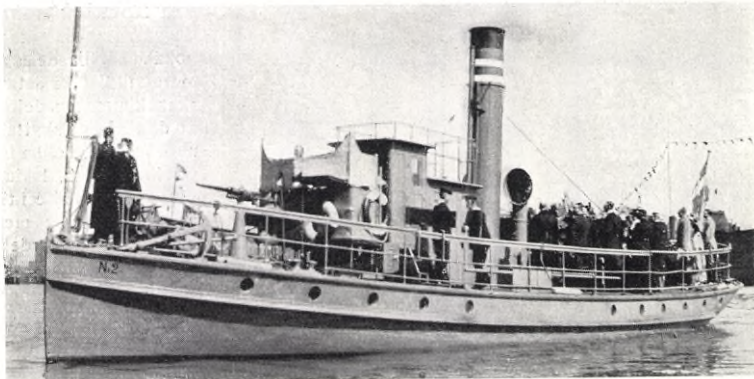
för dess öfverlägsenhet öfver de norska och danska vapnen. Poängartalet för det svenska geväret var 2640, för det norska 2610 och för det danska 2512 poäng.

I en delandra täflingar, som äfven ingingo i programmet, blefvo svenskar pristagare.

3. KONUNG HAAKONS VACKRA PRIS, SOM GICK TILL SVERIGE.

4. SVENSKA VANDRINGSPRISET TILLFÖLL NORSKEN G. JENSEN.

EFTER FOTOGRAFIER.

DEN Å ÄLFSBORGSFJORDEN FÖROLYCKADE MINBÅTEN.

net blir så varmt här uppe, femton mil norr om polcirkeln, att det inbjuder till friluftsbad. Nu har emellertid vattnet en temperatur af +19° Celsius under det att lufttemperaturen är +26, å 27° C. i skuggan."

BADLIF I LUOSSAJAURU. Amatörfoto. T. Dahllöf, Kiruna.

Minkabelbåten n:o 2, tillhörig Älfsborgs fästning, hvilken läg förankrad på sin vanliga plats vid Göteborgsgrundet, Riföfiord, blef natten till den 8 aug. påseglad af Thulelinjens ångare "Bele" på utgående från Göteborg.

Minbåten, som fick ett gapande hål i babords sida, bogserades in mot land, men sjönk efter 45 minuter innan stranden nåtts. Besättningen räddade sig öfver i andra farkoster.

Medan man i landets sydligare delar under den senaste tiden plågats af kyla och rågnrusk, synes man i högsta norden hafva kunnat glädja sig åt exceptionellt goda väderleksförhållanden. Som illustration härtill återgifva vi en i dagarna tagen bild från badlifvet i Luossajauru i närheten af Kiruna. "Det är", skriver vår meddelare på platsen, "mycket sällsynt att vatt-

KRIGSINVALIDUTVÄXLINGEN GENOM SVERIGE

1. PRINS CARL INSPEKTERAR RÖDA-KORS-TÅGET. Prinsen (X) under samtal med ryske ministern och m:me Nekljudov.

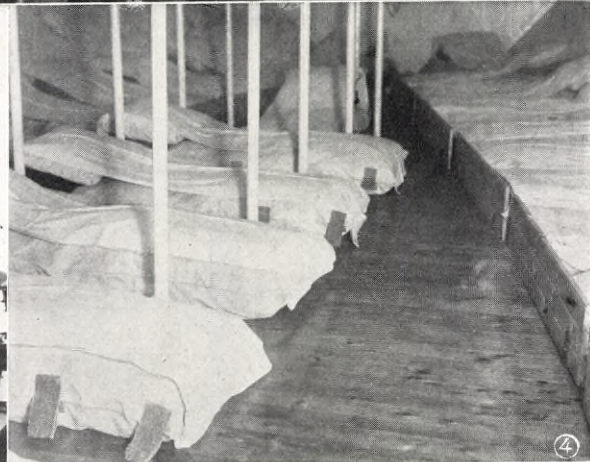
(Foto. G. Giese, Sthlm.)

2. PRINS CARL OCH PRINCESSAN INGEBORG EFTER BESÖK Å ÆOLUS.

(Foto. Modin, Sthlm.)

De af svenska Röda korset sedan någon tid tillbaka träffade förberedelserna för de utväxlade tyska, österrikiska och ryska krigsinvalidernas transport genom vårt land till resp. hemorter ha nu på lyckligaste sätt slutförts och den stora hjälpparaten har trätt i funktion. För öfvertarten från Sassnitz till Trelleborg disponeras ångarne "Birger Jarl" och "Aeolus", hvilka undergått en genomgripande omdaning för att kunna på ett tillfredsställande sätt fylla sin uppgift som sjuktransportfartyg. De forna lastrummen hafva sålunda förvandlats till liusa luftiga sjuksalar och försetts med härför erforderlig utrustning. Resar. ge-

3 OCH 4. LÄKARE OCH SJUKVÅRDSPERSONAL SAMT SJUKVÅRDSLOGEMENT Å ÆOLUS. — Foto. Ellquist, Sthlm
5. ÆOLUS LÄMNAR STOCKHOLMS HAMN. — Foto. Modin, Sthlm.

DE FÖRSTA RYSKA KRIGSINVALIDERNA GENOM SVERIGE.

1. "ÆOLUS" MED DE FÖRSTA RYSKA KRIGSINVALIDERNA ANKOMMER TILL TRELLEBORG. Foto. Borgström, Trelleborg.

2. En svårt sårad men alltfjämt lika hurtig gammal kosacköfverste Foto. Pressfotobyråen, Sthlm.

4. EN RYSK SJUKV RDARINNA. 3 o. 4 foto. Ljunggren, Örebro.

nom Sverige, Haparanda-Trelleborg och vice versa, sker med särskildt insatta Röda kors-sjuktåg. För färden mellan Haparanda och Torneå stå en ångare samt pramar till buds. "Æolus", som den 8 aug. afgick från Stockholm till Sassnitz, där den första kontingenten ryska krigsinvalider togs ombord, inspekterades före afresan af prins Carl och prinsessan Ingeborg samt representanter för Röda korsets styrelse. Prinsparet åtföljdes af ryske ministern i Stockholm Nekliudow samt af en representant för tyska legationen. Påföljande dag afgick från Värtans station det första Röda kors-sjuktåget till Trelleborg för att mottaga de med "Æolus" väntade krigsinvaliderna. Före tågets afgång togos de för sitt ändamål synnerligen präktigt inredda vagnarna, femton till antalet, i betraktande af prins Carl, ryske ministern samt Röda korsets kommitté. "Æolus" anlände den 12 aug. från Sassnitz till Trelleborg med 250 ryska invalider, däraf 5 officerare, ombord. Ehuru ryssarne vid debarkeringen syntes befinna sig vid en lugn, nästan föinöjd smesförfattning utgjorde de dock med sina under kriget ådragna olyggliga kroppsskador en den dystraste bild, inför hvilken hvarje hjärta måste pressas samman i sorg och fasa. Den första invalidergruppen från Ryssland 191 österrikare och 69 tyskar anlände den 13 aug. till Haparanda.

TYSKLAND - ÖSTERRIKES STORE HÄRFÖRARE.

VÄRLDSKRIGET.

Under veckan intill den 15 augusti, världskrigets femtiofjärde, ha krigsrapporterna hvarje dag bringat meddelanden om det tysk-österrikska härmaskineriets osvickliga gång på *de östra slagfälten*. Vid veckans ingång var situationen sådan, att rysarne skyndsamt höllo på att återgå till sina nya ställningar bakom floden Bug, som i en väldig båge omspanner centrum af den ryska krigsskådeplatsen. Reträtten torde då redan ha varit i full gång under en vecka. Militära fackmän beräkna minst två veckor för en dylik "omgrupperings" genomförande, hvadan sålunda det torde

Efter fotograf.

EN MÄRKLIG SENASTE ÖCONBLICKSBILD AF GENERALFÄLTMARSKALKEN VON HINDENBURG.

Vid jämförelse med tidigare lämnade bilder är det slående hvilken ungdomlig figur och hållning senaste tidens oerhörda krigsarbete förlänat den oförliknelige härföraren.

få antagas, att vid tiden omkring den 15 hufvudmassan af de ryska härarne lyckats dra sig undan den hotande omfamning som de förbundne bjudit dem mellan Wieprz i söder och Narev i norr. Under hela veckan ha förbittrade strider pågått mellan de ryska arriär- och de tysk-österrikska avantgarderna. Fronten i sin helhet kan delas upp i tre aktuella afsnitt. *Norr*

Efter fotograf.

PRINS LEOPOLD AF BAYERN, WARSCHAUS ERÖFRARE.

Ärhet: Baupt. S. 100. 1914.

Efter fotograf.

GENERALÖFVERSTEN FRIHERRER CONRAD VON HÖTZENDORFF.

Den utomordentlige, österrikske fältherren efter intaget i Lemberg.

om *Njemen* går en tysk offensiv af *Hindenburgs* arméer förbi fästningen Kovno, ännu i ryssarnes händer, i riktning mot Vilna på den viktiga järnvägen Warschau-Petersburg. Här hålla emellertid rysarne stånd i trakten af Vilkomirs och utmed bifloden Sviента, de rapportera t. o. m. smärre framgångar. *Söder om Njemen* ha tyskarne främst haft att berättas om *Lomshas* intagande af general *Scholtz* trupper den 10, hvarmed det ryska motståndet på Narevlinjen kan

Efter fotografi. FÖRSTÖRELSEN VID OSTFRONTEN.

Den ende kvarvarande innevärdaren i Scherwindt — en stork.

sägas vara definitivt brutet, om ock de ännu hålla brobefästningen Ossovetz. Den stora fästningen *Novo Georgievsk*, troligen det starkaste hindret i öster, ha ryssarne icke kunnat förmå sig att utan strid utlämna åt den segrande inkräktaren och följden har blifvit fästningens fullständiga omringning och belägring af tyskarne. Efter Narevlinjens brytande framrycker *Gallwitz* armé hastigt norrifrån mot Ostrov och Bugfloden. Den 11 stormades Zambrov och fronten framsköttes i höjd med och förbi Andrzejev.

Samtidigt har öster om Warschau prins *Leopolds* arméer trängt fram öfver Muchakaafsnittet, gjort sig till herrar af den viktiga järnvägsknuten Lukov och enligt fredagsrapporten intagit *Siedlce*. Slutligen ha *Mackensens* arméer, utgörande den södra häfstängen, som längs Bug glider upp mot hjärtpunkten Brest—Litovsk, lytt ryssarne ur deras ställningar mellan Parzov och Vlodava vid Bug. Frontlinjen får formen af en allt fastare ring kring den ryska huvudborgen vid Bug.

På den västra krigsskådeplatsen ha engelsmännen vunnit en liten framgång vid Hooge öster om Ypern; i Argonnerna ha tyskarne företagit några förbittrade angrepp utan att skörda någon vinst, och för öfrigt är knappast något af vikt att anteckna från någon del af fronten.

Italiendarne ha fortsatt sina anfall på Doberdoplatån, men inga resultat ha håller här uppnåtts. Den 11 beskötö några österrikiska krigsfartyg *Bari* och en del kustbananläggningar mellan Molfetta och Seno San Giorgio.

Vid Dardanellerna ha engelska kolonialtrupper vunnit någon terräng, enligt hvad en engelsk rapport berättar. Den 8 sköt en engelsk undervattensbåt turkiska slagskeppet *Haireddin Barberuss* i sank med en torped

Efter fotografi.

ÖSTERRIKARNES SEGERINTÅG I LEMBERG.

Utsida: Bengt Sjöversparre.

EGENDOMLIGA VAPEN I KRIGET.

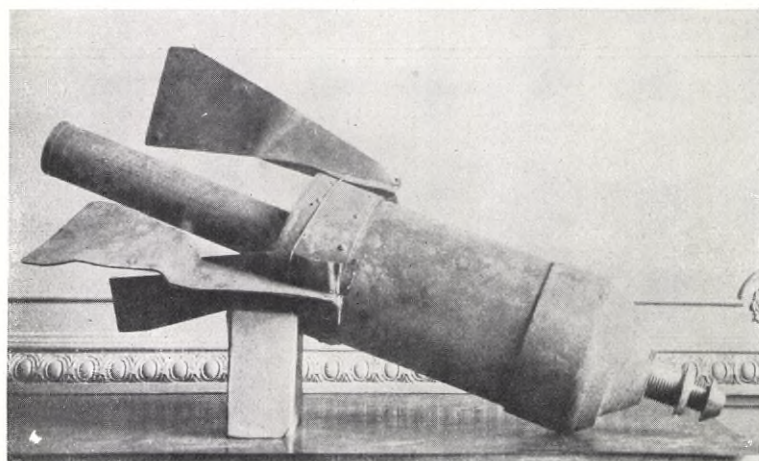
1. STÅLTRÅDSNÄT I SKYTTEGRAFVARNE TILL SKYDD FÖR RAS.
2. MÅLFÖRSTORINGSAPPARAT VID GEVÄR. Från en skyttegraf vid Rheims.
3. BAJONETTER SOM STEKSPETT. Så vidt man kan döma af foton äro hönsen icke ens urtagna och rensade.
4. ENNYFRANSK LUFTTORPED MED STYRBLAD, FUNNEN I VOGESERNA.
5. RYSKA TRÄKLUBBOR HVARMED RYSKA FÅNGAR FRÅN STRIDERNA VID JAROSLAW BEFUNNOS UTRUSTADE SOM ENDA VAPEN.

i Marmarasjön. Likaledes torpederades en turkisk kanonbåt.

Från sjökriget är i öfrigt att anteckna den engelske hjälpkryssaren "Indias" torpedering af en U-båt vid norska kusten och ett par smärre sammanstötningar i Östersjön mellan tyska och ryska stridskrafter, den ena i närheten af landsöarne, den andra i inloppet till Rigabukten.

Kliché: Bengt Sjötorssparre.

Efter fotografier.

VECKANS PORTRÄTTGALLERI

* Data å nästa sida.

E. MYHRMAN.
F. d. Byråchef. -- Islinge. Lidköping.
90 år 24 Aug.

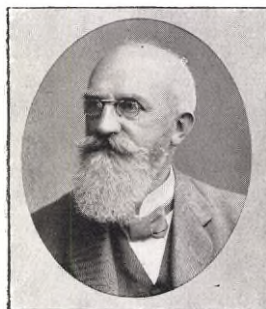
G. MELLIN.
F. d. Riksdagsman. -- Hälle.
75 år 30 juli.*

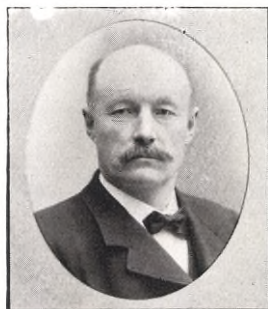
A. E. ELLIOT.
Rådman. -- Karlskrona.
50 år 21 Aug.*

G. EKLUND.
Pastor. -- Norrköping.
50 år 12 Aug.*

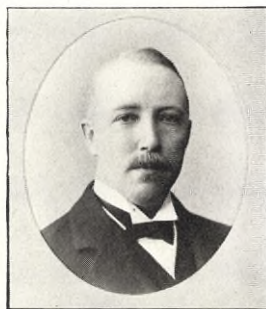
C. D. ENGELKE.
Disponent. -- Norrköping.
65 år 23 Aug.*

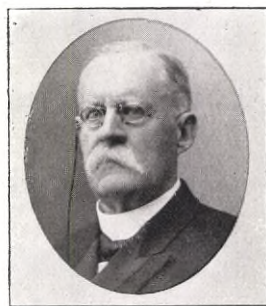
A. ANDERSON.
Disponent. -- Nahn.
60 år 8 Aug.*

F. O. KULLGREN.
Disponent. -- Karlstad.
55 år 23 Aug.*

J. JEANSSON.
V. Konsul. -- Kalmar.
50 år 21 Aug.*

G. GEIJER.
Brukspatron. -- Karlstad.
65 år 7 Aug.

C. R. PRYTZ.
Grosshandlande. -- Göteborg.
50 år 18 Aug.*

N. O. TRULSSON.
Direktör. -- Stockholm.
50 år 10 Aug.*

H. V. KARNELL.
Direktör. -- Jönköping.
50 år 21 Aug.*

F. W. ÖHRSTRÖM †.
Tullförvaltare. -- Lysekil.
F. 49. † 2 Aug.

C. O. A. BODEN †.
Kamrer. -- Stockholm.
F. 57. † 2 Aug.*

A. K. GRÖNKVIST †.
Direktör. Godsegare. -- Rynings-
berg. -- F. 71. † 3 Aug.*

C. STRINDBERG †.
Ångbåtskommissionär. -- Stock-
holm. -- F. 82. † 27 Juli.

GUSTAF MELLIN. Sedan tidigare är landtr. ss. inneh. af kronoegend. Baröd o. eg. af egend. Hälle. Led. af Riksd. A. K. 85—89; landstingsman under olika perioder, led. af hushålln.-sällsk. förvaltn.-utsk. Under 44 år ordf. i komm.-st. Mångårig led. af styr. i Uddevalla brävningsbolag.

ARVID ELLIOT. Stud.-ex. 83. Hofr.-ex. 89. v. hfd. 94. stadsfogde i Karlskrona 97. rådmän där 98, civilmålsrådmän der sedan 07. Ord. i helsov.-nämnd 03—11. Ord. o. verkst. dir. i K. L. Svenssons eftertr. bokindustri A.-B. sedan 04. Ord. i Kikrona musikfören.

GOTTFRID EKLUND. Stud.-ex. 88. prestex. 91; sedan 04 komm. i Norrk. Hedvigsv. förs. Led. af folkskolest. o. fattigv.-styr. Ord. i länets föreläs.-förb.

DANIEL ENGELKE. Efter afsl. skoldstudier i in- o. utl. äfvensom affärsanställning i Norrköping, Bremen o. Liverpool 67—74, anst. som kontorschef v. Norrköpings bomullsväveri a.-b. sistn. år; år sedan 78 bolagets disponent samt dess styr.-ordf. Led. af stadsfullmäktige 79—04, af drätselkamm. 86—10 deraf ordf. i dess 1:a afd. fr. 94. På sin tid led. af stadsfullm.-beredn. utsk. samt af komm. i uppgörande af förslag till ordnande af Norrköpings hamn. Har äfven varit led. af ett flertal nämnder o. styr. Af K. M. förordn. led. af komm. i Sveriges del. i världsutställn. i Chicago 93. Led. af styr. i Tekn. elem.-skolan 98; v. ordf. i styr. i Norrk. fabr. fören., ordf. i styr. i John Lennings väfskola, fullm. i Norrk. sparbank, styr.-led. i Norrk. ensk. bank 88, v. ordf. 98; ordf. i styr. i utskänkn.-A.-B., ordf. i styr. i Skärblacka A.-B., verkst. dir. sedan 98 i Norrköpings Tidningar. Led. af styr. i Städ allm. brandst. bol. Led. af öfverstyr. i Lifförsäkr. A.-B. Trygg Stockholm sedan 12.

ADE ANDERSON. Efter afsl. studier o. olika anst. förvaltare v. Boo 87—90; arend. af Gambys m. fil. till 04, sedan sistn. år disponent i Boo egend. i Nerike. V. ordf. i komm.-nämnd sedan 87, ordf. komm.-st. sedan 01, led. af kyrko- o. skolråd, ordf. i pens.-nämnd m. m. Sedan en följd af år led. af landstinget o. af hushålln.-sällsk. förvaltn.-utsk. Led af styr. i landtr.-skolan af Hjälmarsberg o. folkhögsk. v. Käivesta, led. af ett flertal jordbr.-nämnder.

OSCAR KULLGREN. Deleg. i o. disp. i A.-B. Karlstads yllefabrik samt dess styr.-ordf. Stadsfullm. 97—13, led. af drätselkamm. 1900—11. V. ordf. i styr. i Karlstads glasbr.-A.-B., led. af styr. i Verm. ensk. bank.

JOHN JEANSSON. Deleg. i och chef i Kalmar ångvarns A.-B. Stadsfullm. 96. dess ordf. sedan 12; v. ordf. i Smål. o. Blek. handelskammare, ordf. i styr. i Smål. stadshypoteksfören., ordf. i styr. i Smål. ensk. banks afd.-kontor, ordf. i styr. i Kalmar läns östra jern.-A.-B. Landstingsman. Led. af Riksd. A. K. 06, led. af bevilln.-utsk. o. af landtm. o. borgarpartiets förtroenderåd.

CARL PRYTZ. Inneh. af firman C. R. Prytz i Göteborg sedan 87. Styr.-led. i A.-B. Göteborgs bank sedan 11, A.-B. Strömman & Larsson sedan 07. Led. af Örgryte komm.-fullm.

NILS TRULSSON. Utbildad i restauratörsfacket i in- o. utlandet 78—83, hotelldir. i Italien 88—91, öppn. hotell Bristol i Berlin 91 o. Palasthot. 94; grossh. i Berlin 1900—05, verkst. dir. i Berliner Hotel Ges. 05—10; chef i Grand hotel o. Gr. hot. Royal i Stockholm sedan 11; verkst. dir. i Nya a.-b. Grand hotel. Hed. led. i Stockholms restauratörsförening.

HENRIK KARNELL. Inneh. af firman Karnell & Co i Jönköping. Styr.-led. i Bank A.-B. Södra Sveriges afd.-kontor. Led. af stadsfullmäktige. Ord. i Jönk. allm. idrottsällskap. Dir. i Jönköpings murstensfabrik.

AUGUST BODÉN †. Övergick efter anst. t. sjöss samt ä handelskontor t. teatern samt var på sin tid eng. v. Folkteatern i Stockholm samt bildade eget sällskap 93; anst. v. Ranfts teatrar sedan 95, senare åren sasom souschef v. Oscarsteatern.

KONRAD GRÖNKVIST †. Deleg. o. på sin tid affärsledare f. de olika, betydande Grönkvistska verkstäderna o. industr. etabl. i Katrineholm. Inköpte efter afgång från affärsverksamheten godset Ryningsberg i Södermanland o. var der bosatt. Tidigare municipalfullmäktig i Katrineholm; initiativtagare t. samskolan, senare komm.-mellanskola, der.

Till bild ä sid. 739.

Sveriges stadskamerala förening hade den 7 aug årsmöte i Örebro med stadsfullmäktiges plenisk o. möteslokal. Förhandlingarne, som samlat 22 deltagare, leddes af förenings ordförande, stadskamrer N. L. Johnson. Örebro.

Förenings styrelse omvaldes och utgöres af stadskamerarerna N. L. Johnson. Örebro. Hj. Kiellström. Köping. A. Lincin. Eskilstuna. stadskamerorna Otto Wallen. Södertälje. och Torsten Swenzén. Enköping. Iiil revisorer omvaldes stadskamerarerna C. A. Lindblad. Helsingborg. och L. Holmberg. Lund. Äfven styrelse- och revisorssuppleanter åter valdes.

Till hedersledamot valde föreningen f. stadskamrer C. F. Bertin. Örebro.

Nästa årsmöte skall hållas i Helsingborg.

Till bild ä sid. 739.

Jönköpings läns landstings sanatorium vid Eksjö står nu färdigt och kommer inom den närmaste tiden att invigas. Sanatoriet, hvilket har ett synnerligen vackert läge vid Gyesjön i Smålandens höglandet, har plats för 150 patienter. Ritningarne till byggnaden haiva utförts af f. d. stadsingeniör Y. Lundberg, Eksjö.

Till bild ä sid. 739.

Den tredje skandinaviska skorstensfejarekongressen hölls för några dagar sedan i Stockholm i förening med årsmöte för Sveriges skorstensfejaremästares riksförbund. Ett 70-tal personer deltog i mötet och bland dessa märktes ett ganska stort antal representanter för yrket från Danmark och Norge. Kongressen leddes af hr Sixtus Sjöberg, Stockholm, och vid densamma behandlades en hel del viktiga angelägenheter sasom den inom yrket grasserande osunda konkurrensen, kakelugnarns företräde framför värmeledningar, ved och torfs företräde framför kol ur nationalekonomisk synpunkt m. m. Bland resolutioner som antogs märktes en sådan mot förslaget till yrkets kommunalisering. Bilden är tagen vid den mottagningslunch, till hvilken Stockholms stads skorstensläjaremästareförening inbjudit kongressdeltagarna.

HVITA SYRENER.

FÖR HVAR 8 DAG AF ELISABETH KUYLENSTIERRA-WENSTER.

solgasset, som steker gatorna hvita, ligger en rad oklanderliga husfasader med vällystigt gäspande takrännor och glimmande, liksom het-sigt långtände fönsterögon. Det är en af dessa starka, lefvande för-vårsvardagar, då det man vanligen kallar döda ting spela med som melodier i en sjudande, solmättad symfoni.

Människorna gå rytmiskt, nästan ofrivilligt i den, ty också för dem, som endast bygga tillvaron på hoppets blå dunster, ter sig gatan muntert skinande, och torgets salubjudna blomster ha färger och doft.

Det har sagts så ofta, att fattigdom och slitna kläder sky vårens blanka spegel och hårda ögons spefulla eller ömkande blick, men lägg märke till, hur eljest krökta ryggar rättas, och hur fårade bemyrmersansikten ljusna, bara det välsignade solskenet gästar oss. Ingenting har kraft som det. Människorna i all sin Salomoprakt förmå inte imponera på den, som fått ett äkta, varmt solstänk i hjärtat.

Februaris första löftesdag om våren och uppståndelsen är en helgdag som få. Den blå rymden är full af osynliga, mäktigt manande klockljud, hvilka ringa samman i tro, hopp och förbådan vinterfrusna sinnen.

Är man Stockholmsbarn, tycker man, att den dagen ingenstädes har en sådan tjusning som där. Alla instrumenten känner man, och lyssnar med hela sin varelse, när de stämma upp. Strömmen har orgelstämmans brusande makt, vinden spelar som den tusenkonstnär han är än på flöjt, än fagott,

än violoncell och de blågula, spända flaggdukarna, som till äfventyrs höja festligheten, slå på trumma. —

Solsken en förvårdag öfver Strandvägens Uppert en eller Södra bergens lärkbon är lika bedärande och förnimmes lika sprittande frisk i den första dånande hälsningen från sprängda isstycken som i en liten lekfull och käck flickfysionomi, rod-nande och hälsande på någon — den rätte i stundens lyckomoment. —

Musikdirektör Winge och hans unga fru äro också ute och sola sig. Det är så godt som det enda de ha råd med, ty han har ingen befattning, när han inte fick den organisttjänst han varit så säker om. Hon har sin plats kvar på länbiblioteket, och det var detta reela trappsteg de hade att klifva på upp till Hymens altare.

Det både sades och skrefs, att det var billigare att leiva två tillsammans än två hvar för sig, och den teorien fann ifriga anhängare i Krister Winge och hans Gerd. Hennes släkt opponerade — han hade inga närmare anhöriga — men sände praktiska och fulla lysningspresenter, då man ju inte behöfde kosta på något vidare till så fattigt folk.

Hon hade bott hos en moster och morbror med en stor barnskara, och det märktes inte mycket, när hennes plats blef tom. En annan, lika füttigt betalande inackordering kom istället.

Krister och Gerd hade mycket förnuftigt hyrt en enrumslägenhet långt uppe på Söder, där man — efter att ha knogat upp för många backar och fyra trappor, — hade en härlig och vidsträckt utsikt öfver deras egen stad, där de växt upp. Båda

hade de en ljus och glad barndom att minnas. Hon tröttnade aldrig på att tala om det lilla gröna huset uppe i Skinnareviken med sin stora, gammaldags trädgård. Lusthuset hade stått i fonden och på ömse sidor om det växte hvita syrener till frodiga bersåer. Det var detta barndomsminne, som fostrat och närde hennes lidelsefulla kärlek för hvita syrener. Hon älskade alla blommor med en finsträngad och vek naturs hela sjukliga ömhet, men mest af allt hvita syrener.

Föräldrarna dogo tidigt, det lilla huset var fallfärdigt och refs. Hennes morbror rådde om tomt, och för Gerd blef den svedjeland.

Krister var en "tvättäktad rännstensunge" förklarade han själf; det enda mor hans icke kunde hålla rent. Fadren hade varit vid operan, men mist röst vid en förkylning. Han var hemmets poesi, modern dess prosa. Och Krister ett bindestreck. Döden gaf sitt säkra hugg både åt prosan och poesien. Bindestrecket skulle se till att istället bli ett själfständigt skiljetecken, men rännstensens härligheter voro icke så lätt glömda. Han seglade alltjämt sina skepp i kvaf på drömmarnas mer eller mindre grumliga floder. Konstnären satt fången inom honom och det är klart, att den aldrig blir arbetsduglig, som har sitt verkliga jag i fångelse.

Nu hade emellertid kärleken lagt sin rosenröda, helande bindel öfver alla sår, och där de gå arm i arm de två, som skola äta fästmiddag på en autmat, skiner solen in till två andra solar: deras hjärtan.

Anledningen till, att inte hon står på biblioteket och delar ut "det nyaste" åt litterärt intresserade damer, är inte så glad som man skulle kunna tro, när man ser hennes strålände lilla ansikte, blekt och mager och märkt af pröfningar, men utesägligt lyckligt.

Hon har om igen varit hos doktorn för att få något stärkande. Hon tror, att det inte är något annat än "den otäcka blodbristen", men doktorn hade varit allvarlig, ordinerat landluft, kraftig föda, hvil och stillhet. När hon på sitt blyga sätt sagt, att hon inte kunde få något af allt detta, blef läkareblicken kallt och trött kritisk. Världen hade tusenden sådana som denna lilla i förtid nedvissnade kvinna. En bräkdal af dem undgick att mäjjas bort; de lefde sitt halflif in i ålderdomen, andra, de sjäsligt ömtåligaste, kunde inte hållas kvar på arbetsallmänningen. Han skref ut medikamenter, som stimulerade och ej voro dyrare än att hon kunde köpa dem.

Så tog han kort, men vänligt adjö och sade något om, att hon skulle njuta af den härliga luften i dag. Det slog nog snart om.

Krister trycker oupphörligt smeksamt hennes arm, och de ha tusen saker att prata om — en smula febrilt blir hans tonfall ibland, det är den hungriga fången inom sig han inte kan glömma. Men hur det är, blir den stackaren till och med tankeförsummad, när Gerds mörka, ömma ögon kyssas med blicken, och när hennes mjuka röst sjunger om våren.

Vid hvart enda blomsterhandelsfönster stanna de. Så här års är det hvita syrener i dem alla, och Gerd ler tjugad mot de tunga, fylliga klasarnas rikedom.

— Tänk du, Krister, att äga ett sådant där träd, kalla det ditt!

— De leiva på eterångor, de stackarna, det är ett skenlif, Gerd.

— Men jag tror, att om jag finge syrener i min vård, skulle jag älska dem friska och starka. De äro ju mina äldsta, käraste vänner, och jag längtar efter dem som jag förstår, att somliga kvinnor de starka och friska — längta efter ett barn.

— Vi kunde ju fråga hvad ett syrenträd kostar.

— Är du tokig, Krister, vi ha nätt och jämt till middag.

Hon skrattar nervöst och öfvertrött. Bara hon tänker på mat, kväljer det henne, men Krister har en sund och god aptit. Han behöfver minsann också äta, så som han är i farten jämt för att försöka komma åt någon lämplig sysselsättning. Han är nästan bortglömd af musici, ty han viggas aldrig, skrifer inga afundsssvarta insändare, går ur vägen, har inga hvassa armbågar och ingen irriterande egenkärlek. Han är en hederlig fattigklapp, så det är rakt ingen anledning att komma ihåg honom.

Emellertid kommer det verkligen i paret Wings väg en elegant riggad herre, musikrecensent och diverse annat, däribland stämmningsmänniska, och när han ser de något luggslitna två, födes en sonett i hans hjärna och i hans hjärta en medlidsam förståelse af fågelri lycka.

Krister och han ha varit kamrater på Musikaliska Akademien. Han har gästade deras vindrum med den hyrda taffeln, och det enda fönstret fullt af billiga krukväxter. Han skall själf äta en bättre middag och föreslår dem att bli hans gäster.

— Vi ta enskildt rum och spela à quatre mains efteråt. Jag känner ett lokus, där knytnäfskampen på pianot ännu inte dödat dess individualitet. Dit gå vi.

Krister är absolut sjäfllysande, och han talar oafbrutet musik; orden flöda öfver hans läppar i högstämnd frihetsyrsel.

Vännen mecenaten lyssnar, det är verkligen något i detta, något nytt och originellt. De två gå fort, och Krister är floden, som drager det skräpiga flarnet, Gerd, med. De ge sig visst icke tid att stanna och se på blommor nu. Gerds blick snuddar som en smekning längs de lockande fönstren. Å, hvad Kristers vän kunde göra henne gränslöst glad, men det anade han icke.

Tänk, om Krister — sedan, när stämningen blefve ännu hjärtligare, komme sig för att framställa — så där på skämt, att hon tyckte så förfärligt mycket om blommor.

— Ser man på, skulle han med den guldbågade pincenezen kanske säga och le godmodigt, hvilka äro favoritblommorna då?

Svaret jublar kväfvande lyckligt inom henne. Det bultar med ett sjukt hjärtas ångestfröjd. Hon känner det som om det fylde hela hennes varelse.

Middagen blir god och glad med vin och många rätter. Värden utbringar diverse väl funna och af stundens helgd burna skålar. Krister svarar animeradt, och Gerd försöker dölja, att hon är döds-trött af allt detta ovana, af luft och mat och sorlande, starka röster.

Ty de två ha tusen osagda ord af vind och hö a vågor. Allt som det ädla vinet sjunker djupare i flaskan, stiger vänskapens fågel Fenix högre på halförgättna hägkomsters askhög. De ha haft så många gemensamma intressen. — Minns du? Skål! — Om jag minns! Skål!

Under ett par långa musiktimmar dásar Gerd i soffan, så får hon gentilt åka hem i bil. Krister följer henne upp för alla trapporna, kysser henne glöddande och rusar ned till vännen, som väntar i bilen.

Hvad Gerd unnar honom denna frist från allt söckengrätt! Hon kryper till sängs, men kan inte sova. Det värker så underligt inom henne, som om hon obarmhärtigt högges sönder, och hon skäliver i brännande feber.

Dagen därpå är hon uppe igen och står som vanligt i lämbiblioteket, där det läspas, skurras eller rentalas kritik öfver böcker af damer, som antingen blifvit chockerade öfver en författares sanningskärlek eller också inte fått den angenäma kittling i nerverna de hoppats på. Som ett intermezzo ljuder ett och annat entusiastiskt: — Den är gudomlig! — Men strax därpå är missnöjet framme

igen. Alltid är det nyaste utlånadt. Jag kan inte begripa, hvarför jag jämt skall få vänta.

Gerd lägger in, tar upp, klifver på stegar, letar bland diskens vräkta bokhögar, svarar artigt och mjukt med sin stillsamma röst och längtar efter kvällen. När Krister följde henne i morse, hade han sagt: — I kväll skall jag ha en öfverraskning med mig, när jag kommer och hämtar dig.

Hon hade försökt få veta, om det möjligen var tal om någon anställning; kanske vännen skaffat honom

Men då blef Krister mulen. Trodde hon, man kunde komma fram med anspråk, därför att en människa visade en litet välvilja? Det kunde åtminstone inte han, Krister, med!

Den öfverraskningen var det således inte, men han hade sett så glad ut, och hon visste, hur innerligt han höll af henne. Åter kom tanken förälskad smygande, tanken på syrenträdet.

Hon visste ej af, att hon log emot en gammal argbigga, som fräste fram ett vargiveum öfver moderna romaner, och den andra kunde inte fatta, att en utsliten arbetsmyra stod med famnen full af hägrande blommor, därför fräste hon än ilsknare åt ett löje, hvilket hon ansåg bara kunde tolkas på ett sätt.

Öfverraskningen var en fiol, som Krister fått låna genom sin vän, och han spelade halva natten, spelade först och sist sin kärlek till Gerd.

Ett par veckor senare, sade Gerds sjukdom ifrån, att hädanefter ville den ha makten, och det var inte svårt att underkuiva ett så svagt motstånd som Gerds.

Hon sjönk ihop i sängen som ett skrynklat papper, hvilket lifvet ej vil le skrifa mera på. Stilla och tyst låg hon — alltför länge, ty det blef vår därute, och våren är de dödsdömdas största kval. Då knoppas de tusen sinom tusen möjligheter, hvilka vaknat ur vinterdvalan, då lyser blodet rött i alla drömmar, då dofta minne och hopp af ny kraft.

Gerd kunde se ut genom fönstret på glidande skyar öfver skrofliga hustak. Hon låg mest ensam, ty Krister hade fått en svältailönad befattning som lärare vid en musikskola. När han kom hem om kvällarna, köpte han med sig, hvad de behöfde för nästa dag. Det blef aldrig ett öre öfver. Men för hans redbara karaktär gällde det att kämpa sig fram utan skulder.

Nu talade Gerd aldrig mera om sina älskade blommor. Hur skulle hon kunnat ha hjärta till det? Han förmådde inte skaffa en sådan lyx. Och släkten, som börjat erinra sig henne, fortsatte med sin billiga och praktiska välgörenhet: buljong på oxlägg, en kruka fruktsoppa, en liten burk blåbärssylt.

Ju svagare hon blef, desto starkare växte sig dock hennes längtan efter barndomslandets hvita syrener. De voro den fjärrsyn hon måste komma närmare för att kunna dö. En enda tung, honungsmättad blomklase att lägga mot kinder och läppar och sist som den ljufiligaste ro öfver de brännande ögonlocken, skulle gjort henne utesägligt lycklig. All annan kärlek hade liksom fördunstat, men blommorna älskade hon som barn af sin egen själ.

För Krister, den starke mannen, var hon en liten vinglös fågel, som han tåligt bäddade om och ägnade en frisk människas en smula hårdhända vård. Ack, han var ju "rännstensungen", ute i alla väder, och med ständigt nya skepp, när de gamla gingo i kva! Visst höll han af henne, men en man älskar för att äga.

En dag kommer vännen med Krister upp. Det är en solig söndag i slutet af maj, och han har öfvertalat Krister att komma med ut på en liten

middag. Det låter sig så väl göra. Två kvinnliga kusiner i själfuppoftningsåldern skulle stanna hos Gerd.

Vid afskedet slår Gerd två spindelmagra armar om Kristers hals.

— Om de skulle ha några hvita syrener på landet, dit du far — några, som ingenting kosta, så tag med dig en enda kvist åt mig.

— De äro väl inte utslagna än, lilla vän.

— Tag ändå! — Men det är de — jag vet det så väl.

— Hvad bad hon dig om, frågar vännen, när de gå ned för trapporna.

— Om hvita syrener. Jag hade nästan glömt, att hon svärmar för dem — stackars lilla Gerd! Hon har inte fått mycket blommor. Jag har inte haft råd att köpa.

— Nej, naturligtvis, svarar vännen djupt känt. Att ge ut pengar till blommor annat än vid utomordentliga tillfällen har han alltid ansett absolut onödigt.

Så faller samtalet som vanligt på musik. Krister kastar hvardagshammen och skänker lifstidsfången inom sig en stunds frihet. De fara till Lidingön och njuta af solnedgång och likör, af toner och stora mästare, af nutid och framtid. Det är ljus inom som utom dem. Först när de vid tiotiden bege sig hemåt, ser Krister från spårvagnen en berså, snöig af blommande syren, och han minns Gerds bön. Men inför den energiske och myndige vännen, hvilken visst kan vara stämmingsmänniska, men icke *efter* en lagom festmiddag, blir han blyg, försagd, beklämd. Under hela hemfärden ser han Gerds alltför stora och brännande ögon för sig. De äro två okända världar med det uttryck den långa sjukdomen gifvit dem. Han ser ett gulnadt, feberblankt ansikte och torra, missfärgade läppar, ser två utmärglade händer, och förtviflan griper honom, ty han vandrar i tankarna vilna vägar — mörka, förfärliga... Om han verkligen älskade detta lilla människoskelett, skulle han då kunnat glömma hennes bön? Å, han slår sitt inres förbudna spørsmål! Visst älskar han henne. Och han tar adjö af vännen, går ensliga gator, letar efter gamla trädgårdar, där hvita syrener kunna blomma, letar med ett hederligt och sjukt samvetes hela iiver. Men portarna äro stängda, klättra öfver plank och stjäla kan han inte.

Sent kommer han hem. Gerd ligger vaken. Hon sträcker ut armarne — han förstär hvarför.

— I morgon, Gerd, skall du få famnen full. Jag skall köpa på torget.

Det uttryck, som nu glider öfver hennes smala ansikte, skall han aldrig glömma. Han ser, att hennes hjerta brister, ser det så, som när man i ångslan märker, hur man slagit hårdt utan att mena eller vilja något ondt, och han kastar sig i kvalfull förtviflan öfver henne, andas sin ångest öfver det liflösa ansiktet, smeker henne med sin uppvaknade kärlek. — — —

Det var ofattligt, hvareifrån alla blommor kommo till Gerds kista. Kristers gode vän skickade en magnifik krans af hvita syrener, och släkten öfverträffade sig själf. Ett par af lämbibliotekets stamkunder, som om våarna fylldt hela det mörka biblioteket med solglans och doft från stora knippor påsk- och pingstliljor, men som aldrig tänkt på att skänka den lilla expeditricen en enda blomma, hade skjutit ihop till en krans. Och från musikskolans elever kom en.

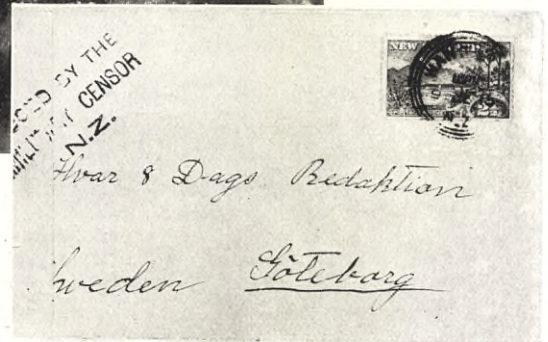
Krister gick omkring stel och tyst. För hvarje krans, som kom, skakade han på hufvudet och mumlade: — Nu vet jag, att blommor kunna stena. Och han vände sig bort från alla dessa vittnesbörd om lifvets sätt att ge — ge, men för sent.

FRAN LANDSMÄN I FJÄRRAN LÄNDER.

TRE SVENSKAR EMOTTAGA HVAR 8 DAG I NYA ZEELANDS URSKOGAR. De två yttersta t. h. och den längst t. v. äro Gäfvebor och ha sändt oss den vänliga hälsningen som vi vidarebefordra till vänner och bekanta i hemtrakten.

Från en landsman hafva vi haft nöjet mottaga vidstående bilder från världens enda ormanstalt, belägen i Sao Paulo, Braziliën, samt anlagd och underhållen af brazilianska staten för utvinnande af orm-serum att tjäna som motgift för dem som fallit offer för giftiga ormar.

Till bild å sid. 739.

Svartbrödraklostret i Lund. Ett af Lunds medeltidsminnen. Svartbrödraklostret, visar f. n. en bedröflig uppsyn. De kring klostret liggande gamla, utdömda byggnaderna, däribland det hus, där den mäktige Görtz enligt uppgift har bott, ha jämnats med marken för att lämna plats för lokaler för köttbesiktningstväng. Själva den gamla klosterbyggnaden skall restaureras enligt förslag af domkyrkoarkitekt Wählin, och detta arbete pågår nu. Under tiden presenterar sig den märkliga byggnaden i det skick, som framgår af bilden.

BRAZILIANSKA STATENS ORMSEKUMS-ANSTALT I SAO PAULO. Bilder från en landsman.

Öfverst: Vaktaren trampar en orm för att reta honom.
Nederst: Världens enda ormserum-anstalt.

INNEHÅLL:

v. Häradshöfding E. T. Wehtje (biografi o. helstadesportätt). — Konungen inspekterar landstormstrupper. — Drottning Victorias fjälsedag. — Invalitutväxlingen öfver Sverige. — Nordiska skytte täfingen i Kristiania. — Världskriget — Bilder till den svenska o. utländska dagskrönikan. — Veckans porträttgalleri. — "Hvita syener". Ber. af E. Kuylen'sterna-Wenster.

Eftertryck af text eller illustrationer i HVAR 8 DAG utan särskildt medgifvande förbjudes vid laga påföljd.

P. A. L. HVAR 8 DAGS TRYCKERI, GÄTTINGE.